

Forslag. Den daværende Socialminister, det ærede Folketingsmedlem Hr. Borgbjerg, erkendte, at vort Forslag var godt, men vilde dog lige saa lidt som hans Meningsfæller forhandle om det. Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) berørte ogsaa i Gaar vort Forslag, og jeg vil i den Anledning gerne sige, at ej heller dette Forslag havde nogen Forbindelse med Dansk Arbejdsgiverforening, som det ærede Medlem i øvrigt gjorde ansvarlig for baade det ene og det andet i det foreliggende Lovforslag. Nej, Kriseforslaget var et alvorligt Forsøg fra det konservative Folkepartis Side paa at hjælpe dem, der staa uden nogen Hjælp, og det kunde have hjulpet dem alle. Men naar de øvrige tre Partier her i Tinget gaar imod, kan et enkelt Parti ikke udrette noget. Vi førte vort Forslag frem baade i dette høje Ting og senere i Folketinget, men det stemtes ned; man gik ikke en Gang ind paa en Realitetsforhandling om det, før det blev forkastet. Saaledes saa altsaa de paa det, der særlig vil tale Kassernes Sag, men saa kan det ikke nytte bagefter at blive vred paa os, der bragte et Forslag frem, som kunde have hjulpet helt igennem, men som blev forkastet. Nu har den højtærede Indenrigsminister accepteret Krisefonden; og selv om Affattelsen er blevet anderledes, end vi havde formet den, vil jeg, som Forholdene ligger, dog anbefale Forslaget til Vedtagelse, idet jeg sikkert tror, at naar Krisefondene er dannet og indarbejdet, vil de kunne bringe god Hjælp under Konjunktursvingninger.

Tilføjeisen til § 26 om Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden til Krisefonds, der oprettes af Arbejdsløsheds-kasser, som ikke har Statsanerkendelse, forekom det mig, at den højtærede Indenrigsminister saavel som det ærede Medlem, der talte for Partiet Venstre (Hauch), stod tvivlende overfor. Jeg vil nu, da den er indført af det høje Folketing, meget henstille, at den bliver staaende; thi jeg tror, at den paa sit Omraade vil kunne blive til Gavn og Nytte.

Vi kan nu imidlertid, saa meget vi vil, forandre denne Arbejdsløshedslov og andre Love; selv om Byrderne herved lettes for Befolkningen, og de meget tyngende Skatter kan nedsættes noget, saa forslaar det kun saa lidt. Helt uden Arbejdsløshed kan vi neppe blive, nogle ledige maa der altid regnes med indenfor alle de mange forskellige Fag og Brancher; men Tallet er nu oppe paa mange Titusinder, og hvad skal vi stille op med dem? Regnes der gennemsnitlig med 40 000 ledige, vil det med en tabt Dagfortjeneste af 8 Kr. pr. Mand

betyde 90 à 100 Mill. Kr.'s Tab om Aaret foruden de Millioner, der skal udredes som Understøttelse. Først naar dette store økonomiske Tab for det danske Folk bringes til Ophør, vil det hjælpe paa Statens og Kommunernes Budgetter, og derfor ønsker mit Parti, at der skal sættes noget ind paa at forøge Beskæftigelsen; thi vel vil en Nedbringning af de offentlige Udgifter være af Betydning, men det vil ikke være nok; der maa mere til.

Med disse Udtalelser skal jeg anbefale Lovforslaget til videre Fremme.

Gunnar Fog-Petersen: Den Erfaring, der er vundet med Hensyn til Lovgivningen om Arbejdsanvisning, er ganske sikkert ikke gunstig. Det Forsøg, der har været gjort paa at organisere en saadan Anvisning over det hele Land ved faste Kontorer, har kostet for meget i Forhold til de Fordele, der er vundet derved i Retning af en forøget Beskæftigelse, og jeg skal derfor være villig til at forhandle om en Begrænsning af de store offentlige Udgifter dertil, om et Forsøg paa som her foreslaaet at indskrænke dette Apparat meget betydeligt. Det har vist sig, at langt den største Anvisning foregaar gennem Kasserne, og desuden foregaar i hvert Fald for Landbrugets Vedkommende sideordnet dermed en Anvisning ad den gamle Vej, gennem Fæstemænd, en Vej, som er uheldig, men som dog, naar de rette Personer er der, kan vise sig praktisk. Jeg tror, det vilde være nyttigt, om man fra de private Erhvervs Side, f. Eks. fra Landboforeningernes Side i Forbindelse med Landarbejderorganisationer, hvor saadanne findes, tog dette Spørgsmaal op til en praktisk Løsning og saaledes, at den, som skulde arbejde dermed, blev økonomisk interesseret deri. Det viser sig her som saa mange andre Steder, at kun den, der er det, lægger den fornødne Energi i Arbejdet og faar den fornødne Forstaaelse af, hvordan Spørgsmaalet bedst løses.

I Lovforslagets § 3 er opretholdt en Bestemmelse om, at Arbejdsgiveren, naar han faar anvist en Arbejder fra et Anvisningskontor, skal lade Meddelelse derom gaa videre, ogsaa hvis Arbejderen udebliver. Denne Bestemmelse er sikkert teoretisk set rigtig, men jeg tror paa den anden Side ikke, den bliver praktiseret. Der er en Bestemmelse om, at hvis Arbejdsgiveren forsømmer at opfylde den ham efter Loven paalagte Pligt, idømmes han en Bøde paa 25 Kr., og Sager herom behandles som Politisager. Ved den højt-